

Pôvodne uverejnené na scifi.sk ako poviedka na počkanie

"18.23," hovorím si pre seba, keď som s priateľkou vošiel k Fredovi, miestnej pizzerii.

Objednávam dve malé kofoly a jednu pizzu.

Akonáhle čašníčka odíde, pozriem len tak von. Za oknom, priamo pri mojom stole zaparkuje drevené auto a vystupuje z neho živý Fred Flinstone. Okolo auta sa ešte viri prach, ktorý sa pomaly usadza pod kamennými valcami toho starovekého Bugatti.

S priateľkou sa rozprávame a keď mimovoľne mrknem von, ulicou trieli koč s dvoma bielymi koňmi.

"hm," len tak popod nos si zahundrem. Pozriem na hodiny, štyridsať minút na obyčajnú pizzu sa mi zdá veľa.

"Nech sa páči, " zaznie hlas čašníčky. Popritom nejaký povoz s parným pohonom prefrčí okolo.

Ako jem, občas sa pozriem čo ide za oknom. Mám pocit, že každým sústom sa posunie automobilová éra o desať rokov.

Zaplatím a ako s priateľkou vychádzame z pizzerie, vchodové dvere majú futuristický vzhľad.

"čo do..." chce sa mi zakričať, no dvere vedú k tunelu, ktorý ma posúva k nejakej plechovej konzerve bez kolies.

Sadneme teda dovnútra.

"Kam to bude, pane?" neznámy hlas mi huci v hlave.

"Vlakova stanica, prosím!" akosi spontánne zareagujem.

No, nabudúce asi skontrolujem zloženie pizze. Nie je totiž možné, aby sa za hodinku zmenila doba tak veľmi.